

omani peștră , au aflat mai multe monede de argint cu inscripția împereșilor: Adrian (anul 117), Deciu (anul 250) și Claudiu (anul 288). 1)

Descoperirea acestor monezi ne arată, fără îndoială, că populația romană a Daciei, a utilizat-o ca loc de rugăciune.

Cu toată organizarea masivă dată Daciei, considerată ca una dintre cele mai importante provincii romane, către finea secolului al III. e.n. imperatul roman a început să cedeze presiunii migrațiilor popoarelor din răsărit, căutând să se scape de acelea cari au fost mai expuse atacurilor. Dacia, prin așezarea ei a stat în calea invadatorilor, de aceea a și fost prima dintre provinciile sacrificate. Desigur, că odată pusă problemă lăsării Daciei, care a luat o dezvoltare atât de frumoasă în toate domeniile și deși o parte mare a surului, pentru întreținerea imperiului, a fost scos de aici, totuși romanii căutat, ca trecerea în mâinile străinilor să se facă pe cale de bună înțelegere. Goții, au dat cele mai dese atacuri în contra Daciei, de aceea împaratul Aurelian în anul 271, o lăsa în mâna lor, după ce a retras legiunile și funcționarii administrativi, cu cari au plecat peste Dunăre și mulți fruntași civili. Aurelian, în exaltarea Daciei, și că să poată justifica față de conștiința poporului roman, lăsarea ei în mâna unor barbari, a înființat o altă provincie în sudul Dunării între râul Timoc și Morava, unde a plasat populația retrasă cu armatele romane, dându-i numele de Dacia Aureliana. Poporul roman, nu s-a putut împaca cu ideea pierderii unei provincii și încă de importanța Daciei, de aceea și mai departe s-a interesat de soarta populației rămasă la nordul Dunării.

De și a fost ultima țară cucerită, totuși asupra ei s-a concentrat toată atenția lumii romane, fiind că ea a devenit cea mai populată și latină provincie.-

1) N.Tincu- Vales op. cit. pag. 180 și urm.-